

ریزرف تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان بطور آنلاین همیشه و همه جا

وب سایت skytravels.com در زمینه ارایه خدمات مسافرتی بصورت آنلاین در افغانستان پیشتاز می باشد، که از جدید ترین تکنالوجی روز استفاده کرده و آنرا مطابق خواست مشتریان محترم تهیه نموده است. وب سایت skytravels.com بعنوان یک شرکت کاملاً افغانی، ارایه کننده خدمات فروش تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان به مشتریان خویش میباشد. استفاده از skytravels.com آسانترین، کوتاه ترین و ارزانهترین طریقه برای رفع نیازمندی های مسافرتی شماست.

حالا شما میتونید با مراجعه به Google Play نرم افزار Skytravels و با مراجعه به App Store نرم افزار Skytravellers را دانلود نمایید.

020 230 4949 - 020 230 4848
SUPPORT@SKYTRAVELS.COM

یادداشت روز صفحه ۲

گفتگو در دقیقه نود

با نزدیک شدن به زمان برگزاری تظاهرات «جنبش روشنائی» در کابل، تلاش‌های فراگیر و نفس‌گیر از دو سو در حال انجام شدن است. اشراف‌غنی، روز گذشته با اعضا و هیأت رهبری شورای ملی دیدار کرد و به آن‌ها وعده داد که تمامی اسناد و مدارک مربوط به پروژه‌ی انتقال برق را فردا (امروز) به مجلس شورای ملی می‌فرستد. همچنان، شام دیروز ارگ با صدور یک حکم مبنی بر ایجاد کمیسیون ملی بررسی مسیر لین انتقال برق ۵۰۰ کیلوولت از پل خمی الی ارغندی، پروسه‌ی اجرایی و تدارکاتی مرتبط به پروژه را تا روشن شدن نتایج گزارش کمیسیون، به حالت تعلیق قرار داد. این کمیسیون ۱۳ عضو دارد و نظر به حکم، مکلف است...

حکم

رئیس‌جمهوری اسلامی افغانستان

در مورد توفیق کمیسیون ملی بررسی مسیر انتقال برق ۵۰۰ کیلوولت از پل خمی الی ارغندی

به تأسی از احکام صادره ششم و هفتم (۲۵) قانون اساسی و منطبق بر مذهب دولت وحدت ملی در راستای تحقق عدالت و کشف حجاب و برقراری امنیت ملی، تأمین شفافیت در طرح و تفسیر پروژه‌های عمرانی و رسیدگی به خواسته‌های منصفانه عریض‌نامه‌ها به صورت کلی و در مورد تغییر در مسیر لین برق بیست ناله کشور و مسیر لین انتقال برق ۵۰۰ کیلوولت از پل خمی الی ارغندی به نظر خاص، مراتب این منظور است:

ماده اول:

ایجاد کمیسیون ملی تحت ریاست دکتر محمد هاجون قومی و عضویت ذوات (این فهرست):

۱. دکتر حضرت عمر زاهدی
۲. عبد الباقی مراد وزیر اقتصاد
۳. سید سعادت منصور نوری وزیر شهرسازی و مسکن
۴. استاد محمد اکبری
۵. حسین الله کرمی

ماده دوم:

پروژه اجرایی و تدارکاتی مرتبط به پروژه، تا روشن شدن نتایج کمیسیون مؤلفه، به حالت تعلیق قرار میگیرد.

ماده سوم:

رئیس‌جمهوری و وزارت انرژی و برق، موظفند در اسرع وقت اقدامات لازم در راستای پروژه تسهیل لین انتقال برق ۵۰۰ کیلوولت از پل خمی الی ارغندی و پروسه تدارکاتی پروژه در روشنی یافته‌ها و پیشنهادهای کمیسیون توفیق شده در این حکم صورت بگیرد.

ماده چهارم:

این حکم کار پروژه‌های ساختمان سبب تسهیل لین انتقال برق و ارضه‌ی را که مرتبط به پروژه تسهیل لین انتقال برق ۵۰۰ کیلوولت از پل خمی الی ارغندی می‌باشد، متاثر نماند و پروسه تدارکاتی پروژه‌های مذکور بطور عادی تعقیب و طی مراحل گردد.

ماده پنجم:

تمام اوقات دولتی و نهادهای ذریعہ جمهوری اسلامی افغانستان مکلف اند با کمیسیون مندرج ماده اول این حکم در جهت اجرای و شفافیت محوله همکاری همه جانبه نموده و برین راستا همکاری‌های لازم نگاه‌های ذریعہ بین المللی و نمونه‌کننده‌گان را جلب نمایند.

ماده ششم:

وجه مالی مورد نیاز فعالیت‌های کمیسیون یادشده توسط وزارت مالدیه تدارک و سهولت‌های اداری، لوجستیک کمیسیون از جانب وزارت انرژی و آب مرفوع گردد.

رئیس‌جمهوری اسلامی افغانستان

رییس‌جمهوری

۵۰۰ کیلوولت حکم ایجاد کمیسیون ملی را صادر کرد

رییس‌جمهور برای بررسی دو مسیر لین برق

صفحه ۳

پایان خوش خیالی‌ها

گلبدین حکمتیار به به صحنه‌ی قدرت سیاسی بر می‌گردد، او بعد از بیشتر از دو دهه انزوای خودخواسته و خلق خاطرات تلخ و رنج‌آور برای ملت، بر می‌گردد تا راهش را به گونه‌ی دیگر طی نماید. روزنامه‌ی گاردین بریتانیایی نوشته است که بر اساس یک توافق نامه‌ی محرمانه میان...

صفحه ۵

چین و افغانستان دست به دست هم داده بار دیگر جاده‌ی...

افغانستان یکی از مه‌ترین همسایگان چین م باشد. این کشور به‌خاطر موقعیت طلایی خویش در قاره‌ی آسیا، به قلب آسیا شهرت یافته است. افغانستان در گذشته نقش اساسی و مهمی را در اتصال کشورهای جنوب، شرق، غرب آسیا و آسیای...

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

+93(0)777071333
+93(0)700071333
+93(0)790071333
+93(0)786071333
www.flyariana.com
info@flyariana.com

یکطرفه **دو طرفه**

کابل - مسکو **300\$** **590\$**

کابل - دهلی **135\$** **266\$**

کابل - هرات **6000AF** **12000AF**

د ساتنې او څارنې د پروژې له لارې د اقتصادي ستونزو کموالی

دامنیت دټیکیدو لامل هم کیږي. د نوي برخاګي کلي یو تن اوسیدونکی بهرام خان چې ۵۷ کلن دی او پدې پروژه کې کار کوي، داسې وویل:

«زه لس ماشومان لرم او یوه موده می خپلې کورنۍ ته د حلالې ډوډۍ د لاسته راوړلو له پاره زیات مسافرتونه کول. شپه او ورځ مې کار لټاوه، خو راته کار نه موندل کېده. حتی زیاتره وخت مې د موټر کرایه هم نه درلوده او ترلرې وټونونو پورې پلې تلم. خو اوس الحمد لله د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام د ساتنې او څارنې د پروژې له لارې، موټر ته په کلي کې د کار زمینه برابره شویده. اوس پدې پروژه کې هره ورځ ۴۵ تنه کار کوي او د اجورې د لاسته راوړلو له لارې خپلې ستونزې له مینځه وړي.»

نن سبا، بیکاري د هیوادوالو یوه لویه ستونزه ده چې د خلکو په اقتصادي ژوند یې ناوړه اغیزه کړېده. د دې ستونزې د زیاتیدلو له امله چې خلکو کې په تیره بیا د هیواد د کلیو او بانډو اوسیدونکو کې ویره را پارولې وه، د ملي یو والي حکومت یې دې ته اړ کړ خو د یوې عملي تګلارې طرحې په وړاندې کولو سره تر یوه بریده، د دې ستونزې د حل او یا هم کموالي ته ور ودانګي.

له همدې امله و چې د هیواد جمهور رییس له خوا د سولې له پاره د کارموندنې ملي پروګرام اعلام شو چې ددې ملي پروګرام ترسیروري لاندې، بیلابیلو دولتي ارګانونو د ارزښتناکو پروژو په لارې اچولو سره د هغه په تطبیق لاس پورې کړ.

د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت هم پدې پروګرام کې د خپلې مهمې ونډې په درلودلو سره، د ملي پیوستون پروګرام د ساتنې او څارنې پروژه د هیواد په یو شمیر زیاتو ولایتونو کې، د اقلیمي وضعیت او د بیکارۍ کچې اود نوموړو ولایتونو د امنیتي وضعې په پام کې نیولو سره، په لارې واچاوه چې تراوسه د دې پروژې په بریالي تطبیق سره، زموږ یو زیات شمیر هیواد والو ته د کار زمینه برابره شویده.

یو له هغو ولایتونو نه چې پدې وروستیو کې د کلیو د بیارغونې او پراختیا وزارت د ملي پیوستون پروګرام د ساتنې او څارنې د پروژو له ګټو نه برخمن شوی، هغه د کنړ ولایت دی. د دې ولایت په زیات شمیر ولسوالیو کې د ملي پیوستون پروګرام یو زیات شمیر د ترمیم وړ پروژې ترکار لاندې دي او ترڅنګ یې زموږ یو زیات شمیر کلیوالو ته د کار زمینه برابره شویده. څرنګه چې د کنړ ولایت په (نوي برخاګي) کلي کې د ترانسپورتي ستونزې د حل له پاره د ملي پیوستون پروګرام د ساتنې څارنې او کارموندنې پروژې تطبیق پیل شوی او د کلي یوه لویه مواصلاتي لاره چې دورښتونو له امله ویجاړه شوې وه، بیاخپلې ترمیم او بیارغونې لاندې نیول شویده.

د دې کلي یو تن اوسیدونکی میرزا گل چې ۴۸ کلن دی د خپل سړک د ساتنې او څارنې د پروژې په اړه داسې وویل:

«د دې پروژې په تطبیق سره هر کس ته د کور ترڅنګ د کار زمینه برابره شویده. پدې کار سره هم ویجاړه شوې پروژې بیاخپلې رغول کیږي او هم د ترسره شوي کار په مقابل کې اجوره لاسته راوړي چې دا کار زموږ د خلکو په اقتصادي وضعیت ډیره ښه اغیزه کړې ده»

پدې پروژې ټولټال (۶۴۰۰۰۰) افغانۍ لګښت راغلی چې (۲۵۱) کورنۍ ترینه ګټه اخلې. د ساتنې او څارنې د پروژې د تطبیق له لارې د هر ماهر کارگر له پاره د ورځې (۶۰۰) افغانۍ اوهرعادي کارگر ته (۳۰۰) افغانۍ اجوره ورکول کیږي. د یادونې وړ ده چې نوموړې پروژه د خلکو او دولت ترمینځ د یوه ارتباطي پله حیثیت لري او د دې تر څنګ چې د کلي هر بیکاره ځوان ته د کار زمینه برابروي په سیمه کې

تردیدها در تنگنای مدیریت بحران

• ستار ثابت

رییس‌جمهور با اتفاقات غیر منتظره‌ی که در طی سفر بریتانیا برایش پیش آمد، روز شنبه به کشور برگشت. ظاهراً این سفری بود نه‌چندان خوش‌آیند و موافق طبع آقای غنی. نخست‌وزیر لندن یک روز قبل از برگزاری کنفرانس، افغانستان را کشوری «به‌طور شگفت‌انگیزی فاسد» خواند و بعد هم اعتراض‌های وسیع شهروندان کشور و برخورد ناروای محافظان آقای غنی با برخی از معترضان بود که طعم خوش‌خیالی‌های سفر را برای آقای غنی تلخ ساخت. رییس‌جمهور بدون شک با سرخوردگی شدیدی از این سفر برگشته است. این‌که آقای غنی از این سفر چه دست‌آورد قابل‌توجهی دارد، هنوز روشن نیست، اما نخستین مورد نسبتاً مهمی که بعد از برگشتش به کشور بر آن تکیه کرد، نهایی شدن مذاکرات صلح با گلبدین حکمتیار رهبر حزب اسلامی بود. روزنامه‌ی گاردین چاپ بریتانیا در همان نخستین روز برگشت رییس‌جمهور به کشور از توافق‌نامه‌ی محرمانه‌ی سخن گفت که میان حکومت و حکمتیار صورت گرفته و بر مبنای آن زمینه‌ی بازگشت حکمتیار، این چهره‌ی خشن و «بدنام»، به صحنه‌ی سیاسی فراهم شده است.

باوجود ابهاماتی که طبق گفته‌ی مقامات شورای عالی صلح قبل از این در رابطه با مذاکرات صلح میان حکومت و حکمتیار وجود داشت و اختلافاتی که حل‌ناشده باقی مانده بود، تصور نمی‌رفت حکمتیار به این زودی وارد میدان قدرت حکومتی در افغانستان شود، اما امین کریم نماینده‌ی هیأت مذاکره‌کننده‌ی حزب اسلامی دو روز قبل به رسانه‌ها گفت که توافق‌نامه‌ی صلح، نهایی شده و قرار است امروز روی میز رییس‌جمهور قرار بگیرد. این اتفاقی است که مردم را در درون یک ابهام دیگر فرو برده و درست نمی‌دانند توافق‌نامه‌ی مذکور چه گونه و با چه قیدوشرط‌ها و الزاماتی صورت گرفته است.

در کنار این، موضوع دیگری که از چندی بدین‌سو حکومت را در یک تنگنای مدیریتی شدید قرار داده و شک و تردید را بر رفتار صداقت‌مندان‌هی حکومت با مردم در پیوند با نهایی شدن توافق‌نامه با حکمتیار برانگیخته، موضوع پروژه‌ی ملی ۵۰۰ کیلوولت برق ترکمنستان است که بر مبنای آن مردم حکومت را متهم به ناراستی و بی‌صداقتی می‌کند. آقای رییس‌جمهور در کنفرانس لندن تصمیم‌تغییر مسیر عبور این برق از بامیان به سالنگ را یک تصمیم اشتباه خواند، اما با این حال گفت که این فیصله به حکومت قبلی بر می‌گردد. هرچند اظهارات آقای غنی در این خصوص اندکی متناقض می‌نماید و با وجود اشتباه خواندن تصمیم‌تغییر مسیر، ادعا می‌کند که در مسیر سالنگ شش میلیون نفر از این برق مستفید می‌شود و در صورت عبور آن از مسیر بامیان، فقط صد هزار نفر از این امکان برخوردار خواهند شد و دو سال دیگر طول می‌کشد تا برق به آن شش میلیون باقی‌مانده برسد.

چندی قبل وقتی تنش‌ها بر سر این مسأله اوج گرفت و اعتراضات شهروندان بر تصمیم کابینه در ولایت‌ها شدیدتر شد، رییس‌جمهور غنی از ایجاد کمیسیون متشکل از نمایندگان ادارات دخیل حکومتی در این موضوع و نمایندگانی از میان معترضان خبر داد و خواهان مذاکره بر سر این موضوع شد. «شورای عالی مردمی» که وظیفه‌ی مدیریت و سازماندهی اعتراضات مردم را به‌دوش دارد اما این طرح حکومت را یک «توطئه» در جهت اتلاف وقت و مشروعیت‌بخشی به دیگر کم‌کاری‌های حکومت در این زمینه خواند و با تأکید بیشتر بر موضع اعتراضی خود آن را رد کرد.

مجموعه‌ی این مسایل سبب می‌گردد تا فاصله میان مردم و حکومت بیشتر شده و حکومت خود را با یک تهدید جدی عدم مشروعیت و مقبولیت از جانب مردم احساس نماید. بر همین اساس بود که رییس‌جمهور بار دیگر از قطعیت بر تصمیم خود مبنی بر عبور لین برق از سالنگ کاست و روز گذشته حکم رسمی ایجاد کمیسیون بررسی قضیه را صادر نمود. این راه دیگری است برای ایجاد گفت‌وگوها میان مردم و حکومت. اما این‌که چقدر می‌توان از نتیجه‌بخشی این کمیسیون سخن گفت و بر آن اعتماد کرد، بر می‌گردد به تجربه‌های گذشته‌ی کمیسیون‌های متعددی که از سوی حکومت برای بررسی قضایای مختلف ایجاد گردیده است.

حکومت راهی ندارد جز این که با مرجع مشروعیت‌بخش خود، یعنی مردم، رویکرد تفاهمی را در پیش گیرد و رضایت آن‌ها را به‌دست بیاورد؛ ورنه شرایط شکننده‌تر از آن است که بتواند با فاصله‌گیری از و در مخالفت قرار گرفتن با مردم، به انجام موفقانه‌ی امور حکومتی بپردازد و نیز در رویارویی خود با طالبان و دیگر گروه‌های مخالف سیاسی دچار ضعف و استیصال نگردد.

امروزها ولایت‌های شمالی

کشور تبدیل به یکی از

ناامن‌ترین بخش‌های

افغانستان شده و هر

روز گزارش‌ها از جنایات

تکان‌دهنده‌ی طالبان در آن

سمت خبر می‌دهد. از بغلان

گرفته تا بدخشان و قندوز

و سرپل. طالبان خلاف

تصور حکومت، امروزها

در یکی از قدرت‌مندترین

لحظه‌های تاریخش به‌سر

می‌برند. ترازنامه‌ی

تاکتونی حزب اسلامی

و شخص حکمتیار مبین

همسویی این حزب و رهبر

بلامناز عش با آن‌ها است،

آیا با از سهم شدنش در

قدرت، حکومت این اطمینان

را دارد که چنین نکند و

در کنار مردم بایستد؟

حکمتیار در قدرت سهم

می‌شود، بعدش چه؟

خبر می‌دهد. از بغلان گرفته تا بدخشان و قندوز و سرپل. طالبان خلاف تصور حکومت، امروزها در یکی از قدرت‌مندترین لحظه‌های تاریخش به‌سر می‌برند. ترازنامه‌ی تاکتونی حزب اسلامی و شخص حکمتیار مبین همسویی این حزب و رهبر بلامناز‌عش با آن‌ها است، آیا با از سهم شدنش در قدرت، حکومت این اطمینان را دارد که چنین نکند و در کنار مردم بایستد؟ حکمتیار در قدرت سهم می‌شود، بعدش چه؟

چهار: پاکستان یکی از حامیان اصلی حکمتیار و دیگر گروه‌های سیاسی مخالف دولت در سال‌های گذشته، این‌وقت‌ها در روابطش با حکمتیار دچار تنش شده است اما طالبان و شبکه‌ی القاعده را کاملاً تمویل و تجهیز می‌کند. از دیگر سو حکومت وحدت ملی در کنار انتقادهایش از پاکستان، به همکاری جدی این کشور در امر مبارزه با طالبان و قطع حمایت‌هایش از گروه نیاز دارد. در صورت بازگشت حکمتیار به قدرت، آیا حکومت این مسأله را سنجیده است که با پاکستان چه می‌کند؟ آیا حکومت در این‌جا دچار یک خوش‌خیالی شده است یا عمق قضیه از چیز دیگری حکایت دارد؟ در هر صورتش مردم نسبت به آینده نگران‌اند و دلهره دارند. نمی‌دانند آینده‌ی‌شان با این رفتارهای حکومت وحدت ملی چگونه رقم زده خواهد شد. آیا حکومت خود این را می‌داند؟

تصویر خشن و ناروای حکمتیار در جلو چشم‌شان ظاهر می‌شود. به‌واقع هم هیچ تضمینی در دست نیست که آینده‌ی اشتراک حکمتیار در قدرت سیاسی آبرومندانه و به نفع مردم افغانستان باشد، برعکس گمانه‌زنی‌ها و قریبه‌های بسیاری حاکی از استمرار خشونت و استبداد به‌شکل عربان‌تر و دست‌بازترش است. این تصور از حکمتیار در نزد مردم سبب می‌گردد که آن‌ها نسبت به بازگشت حکمتیار، احساس خوبی نداشته باشد و برگشت حکمتیار در قدرت را مساوی با پایان قطعی خوش‌خیالی‌های‌شان نسبت به آینده‌ی کشور و صداقت حکومت می‌دانند. مردم تردید دارند در این‌که حکمتیار این بار با اقتدار بیشتری راه دهه‌ی هفتادش را در پیش بگیرد.

دو: گاردین در حالی از توافق میان حکومت افغانستان و گلبدین حکمتیار سخن می‌گوید که کم‌تر از یک هفته قبل حبیبه سرابی یکی از معاونان شورای عالی صلح به دنبال اظهارات محمد اسماعیل قاسم‌یار مشاور بین‌المللی شورای عالی صلح که در صحبت با تلویزیون طلوع از آمدن حکمتیار به کابل خبر می‌داد، گفته بود که هنوز موارد اختلافی چندی میان حکومت و حکمتیار باقی مانده است و احتمال این‌که ادامه‌ی این مذاکرات به تعویق بیفتد نیز وجود دارد.

سرابی در تماس تلفونی با روزنامه‌ی اطلاعات روز گفته بود که هنوز در مذاکرات میان حکومت و حکمتیار سه مورد حل‌ناشده باقی‌مانده است. اما این‌که حالا گاردین از حل این اختلافات و برگشت حکمتیار به صحنه‌ی سیاسی خبر می‌دهد، روشن نیست که حکومت بر سر آن سه مورد اختلافی با حکمتیار چگونه به توافق رسیده است. این مسأله کلاف سیاست افغانستان را پیچیده‌تر کرده و بر ابهامات موضوع و گمانه‌زنی‌های بیشتر مردم نسبت به نیک بودن آینده‌ی این توافق دامن زده و بدگمانی‌هایی را نسبت به صداقت‌مندی رفتار حکومت با آن‌ها سبب شده است.

سه: افغانستان در شرایط فعلی از هیچ منظری در وضعیت خوبی به‌سر نمی‌برد. طالبان در نقاط مختلف کشور همه‌روزه در حال نمایش قدرت‌اند، ناراضی‌های شهروندان از حکومت رو به افزایش است و بالاخره این‌روزها حکومت از سوی بخش وسیعی از شهروندان در پیوند با یک پروژه‌ی ملی برق متهم به نقض قانون اساسی و عدالت اجتماعی شده است؛ در یک کلام: گریبان حکومت در دست گروه‌های تروریستی است اما حکومت از میان مردم برای خود مخالفان جدی دیگری در حال تراشیدن است. زمزمه‌های برگشت حکمتیار در چنین وضعیتی معمای دیگری است که داستان نه‌چندان خوش‌آیند حکومت وحدت ملی را بیش از پیش ابهام‌آمیز می‌سازد. آیا حکومت در پی چیست واقعاً؟ آیا شناختی درست از حکمتیار در نزد حکومت وجود دارد؟ آیا آینده‌ی احتمالی بد یا خوب این توافق را حکومت سنجیده است؟ و آیا توان جمع کردن این همه پاشیدگی را حکومت در خود می‌بیند؟ این مسأله‌ی است که مردم در برابرش تردید دارند و حکومت نیز ظاهراً نمی‌داند با آن چه کند.

امروزها ولایت‌های شمالی کشور تبدیل به یکی از ناامن‌ترین بخش‌های افغانستان شده و هر روز گزارش‌ها از جنایات تکان‌دهنده‌ی طالبان در آن سمت

گلبدین حکمتیار به به صحنه‌ی قدرت سیاسی بر می‌گردد. او بعد از بیشتر از دو دهه انزوای خودخواسته و خلق خاطرات تلخ و رنج‌آور برای ملت، بر می‌گردد تا راهش را به‌گونه‌ی دیگر طی نماید. روزنامه‌ی گاردین بریتانیایی نوشته است که بر اساس یک توافق‌نامه‌ی محرمانه میان حکومت افغانستان و گلبدین حکمتیار، این چهره‌ی «بدنام» تاریخ سیاسی افغانستان، در شرف بازگشت به عرصه‌ی قدرت است. به نقل از این روزنامه، حکومت افغانستان به حکمتیار وعده داده است که او را عفو نماید، زندانیانش را رها کند و برای ۲۰۰۰۰ نفر از اعضای حزبی زمین و امکانات یک زندگی آبرومندانه را فراهم سازد. شاید در در زندگی افغانی‌یی که مملو است از اتفاقات سیاه و سنگین، برگشت حکمتیار که خالق بسیاری از این اتفاقات بوده، خبر خوب و خرسندکننده‌ی نباشد. حکومت وحدت ملی از آن‌جایی که قبل از شروع کارش وعده‌هایی بسیار به مردم داده بود و تاکنون هیچ‌یک از آن‌ها را عملی نکرده است، واقعاً نمی‌دانند این بار با مخالف دیرینه‌ی حکومت و قاتل هزاران تن از شهروندان، چگونه عهد و پیمانی بسته است. گشودن گره این مسأله نسبت تنگاتنگی با زندگی مردم دارد. آن‌ها از حکمتیار و برگشت دوباره‌اش به مدیریت سرنوشت سیاسی‌شان، تصور خوبی ندارند. آیا حکومت از وعده‌هایی که به حکمتیار داده است، پایش را پس می‌کشد همچنان که با مردم کرد، یا حکمتیار را بر مردم ترجیح می‌دهد و در عملی نمودن وعده‌هایش با حکمتیار، احساس التزام و مکلفیت بیشتر می‌کند. در ادامه چند نکته یادآوری می‌شود

یک: نخستین تصویری که مردم از حکمتیار در ذهن دارند، تصویری است که این شخص از سال‌های نخست اشتراکش در قدرت سیاسی و اتفاقات قبل و بعد از آن از خود به نمایش گذاشت. حکمتیار برای کمتر از یک سال در زمان حکومت شهید برهان‌الدین ربانی صدراعظم بود. اما بعد از این‌که نابه‌سامانی‌های امنیتی در کشور به اوج خود رسید و جنگ‌های داخلی در گرفت، حکمتیار کشتارهای هولناک و بی‌شماری را بر مردم افغانستان تحمیل کرد تا این‌که طالبان اندک‌اندک از یک گروه کوچک و گم‌نام به نیروی فوق‌العاده قدرت‌مند تبدیل شدند، این‌جا بود که حکمتیار نیز بر طبل ویرانی کشور بیشتر از پیش کوبید و بر رفتار طالبان پهلو زد. از این زمان به‌بعد است که حکمتیار تبدیل به یک چهره‌ی خشن و «بدنام» در تاریخ سیاسی اخیر افغانستان می‌شود و بر سکوی خشونت و تنگ ساختن دایره‌ی زندگی بر مردم افغانستان می‌ایستد. در این درازای زمانی حکمتیار بارها با دولت‌هایی که علیه آن‌ها می‌جنگید، مذاکراتی را انجام داد و خیال برگشت قدرتمند خود را در سر پروراند. اما درست در طول همین دوره‌ی زمانی هم بود که خبرهای هم‌دستی‌اش با طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی مردم را در عزای دیگری می‌نشانند.

حکومت در چهارده سال گذشته پیوسته از مبارزه‌ی جدی علیه این گروه‌ها حرف می‌زد، اما کردارش عملاً در سمت بی‌تفاوتی در برابر آن‌ها قرار داشت و به‌قول معروف با رویکرد «ستیز در ظاهر و سازش در نهان» با گروه‌های تروریستی و دشمنان مردم برخورد کرده است. امروز که مردم از برگشت جدی‌اش به حکومت با خبر می‌شوند، آن

بازگشت ایالات متحده به مأموریت رزمی پس از خطایی فاجعه‌بار

نیویورک تایمز / متی روزنبرگ و جوزف گلدشتان

ترجمه: معصومه عرفانی

طالبان با نخستین روشنایی روز از هرسو بر پایگاه پولیس افغانستان که کلاه‌سبزه‌های آمریکایی در آن حضور داشتند حمله بردند. شورشیان آغاز به تیراندازی با مسلسل، اسلحه‌های سنگین و راکت‌اندازها کردند. یورش آن‌ها به اندازه‌ی بزرگ بود که یکی از سربازان آمریکایی حمله‌ی آن‌ها را «موج انسانی» توصیف کرد.

حتا آتش‌باران جنگنده‌های اف-۱۶ آمریکایی نیز نتوانست این حمله را متوقف کند. سربازان آمریکایی که مأموریت آن‌ها در آن زمان تنها آموزش و مشاوره‌دادن به نیروهای افغانستان بود، هرگز جنگی با این شدت ندیده بودند.

علی‌رغم این که مقامات کاخ سفید و پنتاگون بارها تاکید کرده بودند که نیروهای آمریکایی دیگر نقش رزمی نخواهند داشت، در صبح روز ۱ اکتبر، نزدیک به ۳۰ سرباز در رویارویی نزدیک با جنگ‌جویان طالبان وارد جنگ شدند.

امریکایی‌ها در حال مشورت‌دادن به نیروهای محلی در پشت خطوط مقدم جبهه غافلگیر نشده بودند و یا در سنگری مستحکم در حال آماده‌سازی نیروها مورد اصابت موشک قرار نگرفتند؛ بلکه نه ماه پس از آن که رییس‌جمهور اوباما پایان مأموریت نظامی آمریکا در افغانستان را اعلام کرد، نیروهای ویژه‌ی ارتش ایالات متحده در خط مقدم جبهه برای بازپس‌گیری شهر قندوز حضور داشتند. پس از حمله‌ی شورشیان، نیروهای امنیتی افغانستان از آن‌جا رانده شده بودند و برای نخستین‌بار پس از سال ۲۰۰۱، یک شهر بزرگ به دست طالبان افتاده بود.

به‌دست‌آوردن کنترل مجدد پایگاه پولیس، به‌منظور تجدیدقوای نیروهای امنیتی افغانستان برای پس‌گرفتن این شهر بسیار حیاتی بود.

همچنین، این رویداد نمونه‌ی آشکار بود که نشان می‌داد مرز میان مأموریت‌هایی که نیروهای آمریکایی قرار بود انجام دهند -آموزش نظامی و ارابه‌ی مشورت- و کاری که انجام می‌دادند -جنگیدن- در کشورهای عراق و افغانستان تا چه میزان مبهم است. آقای اوباما گفته بود که نقش رزمی ایالات متحده پایان یافته است. اما زمانی که طالبان در افغانستان، و دولت اسلامی در عراق، اندک ثبات آسیب‌پذیری را که او امیدوار بود بر به گفته‌ی جنرال چارلز اچ کیولند، سخنگوی فرماندهی آمریکا در افغانستان، سقوط قندوز، «وضعیتی به وضوح ناامیدکننده بود».

او گفت که سربازان می‌دانستند «اگر ما پیشنهادهایی کارآمد و قدرتمند، راهبردی، یا هرچه شما نام می‌گذارید ارائه ندهیم -اگر ما به سرعت در این جنگ درگیر نشویم- مشکل بسیار جدی‌تری را پیش رو خواهیم داشت».

نیروی ویژه‌ی ارتش آمریکا که چهار روز در قندوز جنگیده بودند تا در نهایت شهر به سمت آرام‌شدن رفت، در مصاحبه‌ی با محققان نظامی، روایت روشنی از یکی از مهم‌ترین نقش‌های خود در این جنگ ارائه دادند. هدف اصلی این محقق، نه بررسی این جنگ، بلکه فاجعه‌ی بود که ریشه در آن داشت. «نیروهای کلاه‌سبز» در صبح روز ۳ اکتبر، در گرم‌گرم جنگ، درخواست حمله‌ی هوایی دادند که در نتیجه‌ی آن ۴۲ غیرنظامی در بیمارستان پزشکان بدون مرز قندوز کشته شدند. این فاجعه، اعتراض‌هایی بین‌المللی را برانگیخت و ۱۶ پرسنل نظامی ایالات متحده مورد توبیخ انضباطی قرار گرفتند.

محققان می‌خواستند دریابند که این حمله چگونه رخ داده است؛ اما مصاحبه‌هایی که انجام دادند علاوه بر دلیل این حادثه، نشان داد که سردرگمی تقریباً همه‌گیری میان نیروهای کلاه سبز در رابطه با مأموریت دقیق آن‌ها در قندوز وجود دارد. باتوجه به پارامترهای نامشخص مأموریت ایالات متحده در افغانستان، به نظر نمی‌آمد هیچ‌کدام از نیروهای درگیر در این جنگ بدانند که این گروه تا چه حد باید پیش بروند تا از پیروزی اطمینان حاصل کند.

یکی از کلاه سبزه‌ها گفت که وقتی سربازان از فرماندهان خود در کابل تقاضای کمک کردند، «تنها صدای قابل شنیدن جیرجیر بود». او افزود: «شنیدن صدای آن‌ها درمیانه‌ی تیراندازی‌ها بسیار دشوار بود».

پیتر کوک، سخن‌گوی پنتاگون، گفت که آمریکایی‌ها در آغاز جنگ قندوز در چارچوب قوانینی که براساس آن اوباما با نگره‌داشتن نیروها در افغانستان موافقت کرده بود و تنها برای دفاع از خود عمل می‌کردند. به گفته‌ی آقای کوک، سربازان آمریکایی، «مستقیم در جنگ درگیر نبودند».

گزارش منتشرشده در رابطه با جنگ قندوز به شدت ویرایش شده است. تقریباً دو سوم از بیش از سه هزار صفحه‌ی این گزارش، و همچنین اسامی سربازان مورد مصاحبه، محرمانه باقی مانده است. اما بخش‌هایی که به‌شکل عمومی انتشار یافتند داستانی متفاوت تعریف می‌کنند.

جنگ به‌حدی شدید بود که هوایماهای آمریکایی ۲۲ حمله‌ی هوایی را در طی ۴ روز راه‌اندازی کردند. یکی از کلاه‌سبزه‌ها، زنده

ماندن تمام آمریکایی‌ها را یک «معجزه» نامید.

آشوب در فرودگاه

سقوط سریع قندوز به دست طالبان در تاریخ ۲۸ سپتامبر، فرماندهان آمریکایی را حیرت‌زده کرد. آن‌ها با عجله تعداد بیشتری از کلاه‌سبزه‌ها را که به شکل رسمی نیروهای ویژه‌ی ارتش شناخته می‌شوند، برای تقویت تیم ۱۲ نفره از افراد که در نزدیکی فرودگاهی در جنوب شهر مستقر بودند، به قندوز اعزام کردند.

اولین گروه نیروهای پشتیبانی آمریکایی در اوایل روز بعد رسیدند. برنامه‌ی آن‌ها این بود که با تمام نیروهای افغان که می‌توانستند جمع‌آوری کنند وارد شهر شوند. در عوض، آن‌ها پس از آن‌که نیروهای پولیس افغانستان که مسئولیت محافظت از این پایگاه را برعهده داشتند از پست‌های خود گریخته بودند، شب را به دفاع در برابر حمله‌ی طالبان بر فرودگاه شهر سپری کردند.

فرماندهی نیروهای ویژه‌ی ارتش آمریکایی در میانه‌ی این حملات وارد شهر شد. او به یاد داشت زمانی که از هلیکوپتر پیاده می‌شد، به او گفته شده بود که «آن‌ها درحال ترک محدوده‌ی دفاعی هستند و پایگاه درحال سقوط است».

صحنه‌ی آشوب‌زده و پر هرج‌ومرج به وجود آمده بود. صدها افسر پولیس و غیرنظامیانی که در فرودگاه پناه گرفته بودند، به دل تاریکی فرار می‌کردند.

تیم کلاه‌سبزه‌ها به سرعت برای تضمین امنیت برج کنترل رفتند، در حالی که دیگران برای پیشگیری از پیشروی طالبان که تعدادی از آن‌ها در هاموی‌های گرفته‌شده از نیروهای افغان در قندوز به سمت بزرگراه می‌رفتند، می‌جنگیدند. آمریکایی‌ها بعدها به واحدهای امنیتی افغانستان پیوستند که به گفته‌ی محققان، «با اقدامات قاطعانه و سریع نیروهای ویژه‌ی ایالات متحده، جسارت به دست آورده بودند».

روز بعد، کنفرانس ویدیویی میان جنرال‌های ارشد افغانستان و جنرال جان اف کمپبل، فرماندهی نیروهای آمریکایی در افغانستان برگزار شد. نتیجه‌ی آن رضایت‌بخش نبود.

به گفته‌ی فرماندهی کلاه سبزه‌ها، جنرال‌های افغان «به سواتالی پاسخ می‌دادند که «در واقع سواتالی نبودند که جنرال کمپبل می‌رسید».

بنابراین، فرماندهی نیروهای ویژه رشته‌ی صحبت را به دست گرفت و با این کار، عملیات بازپس‌گیری قندوز تبدیل به یک طرح آمریکایی شد.

افسران آمریکایی خیلی زود بر این مسأله توافق کردند که نیروهای امنیتی افغانستان علی‌رغم این که نیاز دارند در زودترین زمان ممکن وارد شهر شوند، مصمم نیستند. آن‌ها تصمیم گرفتند

با رسیدن شب تاریخ ۱ اکتبر، نیروهای پشتیبانی افغانستان نیز در نهایت همراه با تجهیزات -مهمات، غذا و آب- به شهر رسیدند. نیروهای افغانستان گفتند که اگر آمریکایی‌ها طبق برنامه‌ریزی به فرودگاه عقب‌نشینی کنند، آن‌ها نیز پایگاه را ترک خواهند کرد. بنابراین کلاه‌سبزه‌ها در انتظار گروه بزرگ‌تری از نیروهای پشتیبانی افغان که هرگز نرسیدند، آن‌جا باقی ماندند.

بعد از ظهر روز بعد، شدیدترین درگیری تا آن زمان رخ داد. یکی دیگر از کلاه‌سبزه‌ها گفت که ساختمان‌های اطراف پایگاه «تقریباً با دود و خاک حاصل از تبادل آتش غیر قابل دید بودند».

سه سرباز افغان زخمی شدند و نیروهای افغان آغاز به راه‌اندازی کاروانی برای تخلیه‌ی مجروحین به فرودگاه و آوردن تجهیزات بیشتر کردند.

همچنین آن‌ها برنامه‌ی را برای تصرف آن‌چه باور داشتند تبدیل به یکی از مراکز فرماندهی طالبان شده است معرفی کردند: یکی از ساختمان‌های محلی سازمان استخباراتی افغانستان، ریاست امنیت ملی. این ساختمان تنها حدود ۵۰۰ متر از پایگاه پولیس فاصله داشت و نیروهای امنیتی افغانستان در مسیر بازگشت از فرودگاه از مقابل آن عبور می‌کردند. آمریکایی‌ها موافقت کردند که در صورت نیاز برای پشتیبانی هوایی هماهنگی‌ها را انجام دهند.

فرمانده به محققان گفته بود که نگران آسیب‌دیدن غیرنظامیان نبود. ریاست امنیت ملی تاریخ مستندی از شکنجه داشت و بسیاری از مردم افغانستان از آن می‌ترسیدند. فرمانده گفته بود: «هیچ‌کس در یک ساختمان ریاست امنیت ملی پناه نمی‌گیرد». در ساعات اولیه‌ی تاریخ ۳ اکتبر، فرمانده در پست فرماندهی‌اش -یک هاموی با نقشه‌ی نصب‌شده روی پوشش آن- در انتظار خبری از نیروهای افغان بود که او باور داشت به سمت ساختمان ریاست امنیت ملی می‌رفتند.

تا آن زمان، فرمانده «جنگی با شدت قابل‌توجه برای حدود ۵۱ ساعت» را براساس گزارش‌ها تجربه کرده بود و تنها مدت کوتاهی خوابیده بود.

پس از گفت‌وگوهایی گیج‌کننده با افسران افغان، او دریافت که کماندوهای افغان از ساختمان ریاست امنیت ملی (که در واقع آن‌ها تا نزدیک به آن هم نبودند) زیر آتش هستند. فرمانده از هلیکوپترهای جنگی AC-۱۳۰ درخواست پشتیبانی هوایی کرد.

پس از آن، او به بالکنی در یکی از ساختمان‌های پایگاه پولیس رفت تا موقعیت دید بهتری داشته باشد. فرمانده صدای تیراندازی‌های متواتر را می‌شنید اما نمی‌توانست خوب ببیند. هلیکوپتر جنگی نیز برای یافتن این ساختمان دچار مشکل شده بود. این هلیکوپتر مختصات درست را داشت اما سیستم هدف‌گیری‌اش دچار نقص فنی شده بود و هوایما یک میدان خالی را هدف گرفت. پس از آن، خدمه‌ی پرواز ساختمانی در آن نزدیکی را هدف گرفتند که کلاه‌سبزه‌های مستقر در زمین به این نتیجه رسیده بودند که همان ساختمان ریاست امنیت ملی بوده است.

اما چنین نبود. آن‌ها به بیمارستان پزشکان بدون مرز نگاه می‌کردند و متوجه آشکارترین نشانه‌ی آن نشده بودند. هیچ‌کدام از مردمی که داخل ساختمان بودند، به‌نظر نمی‌آمد که مسلح باشند. این هوایمای جنگی، در ساعت ۲،۸ صبح روز ۳ اکتبر، آتش گشود. اولین بمب بر حیاطی اصابت کرد که ۹ فرد غیرمسلح در آن قدم می‌زدند.

محققان دریافته‌اند که حمله تا ساعت ۲،۳۸ صبح ادامه داشته است و هلیکوپتر ۲۱۱ بار شلیک کردند که منجر به مرگ ۴۲ نفر شد. محققان نظامی این حمله را به‌عنوان ناقض قوانین درگیری‌های مسلحانه و «پاسخی نامتناسب به تهدیدی که در واقع وجود نداشت» توصیف کردند.

اما در اولین روزهای پس از حمله، نیروهای کلاه‌سبز باور داشتند که به هدف درستی شلیک کرده‌اند. جنگ به سرعت و در نزدیکی صبح آرام گرفت و طالبان آغاز به عقب‌نشینی کردند. نیروهای کلاه‌سبز خبر کشته‌شدن غیرنظامیان در شهر را شنیدند اما تلفات را مرتبط با آن حمله نمی‌دانستند.

در تاریخ ۵ اکتبر، زمانی که کلاه‌سبزه‌ها به میدان هوایی بگرام، پایگاه اصلی آمریکایی‌ها در افغانستان بازمی‌گشتند، آن‌ها در نهایت دریافته‌اند که هلیکوپتر جنگی بر یک بیمارستان حمله کرده است و نه یک پست فرماندهی طالبان.

سربازی که در مورد فقدان راهنمایی از سوی فرماندهانشان شکایت کرده بود گفت: «ما اخبار را در سالن غذاخوری دیدیم. تمام افراد واحد در ناباوری قرار داشتند».

آن روز، جنرال کمپبل خبرنگاران را در جریان حادثه‌ی حمله بر بیمارستان قرار داد و گفت که محققان نظامی حقیقت را در رابطه با این حادثه کشف خواهند کرد.

اما جنرال کمپبل در طرح یک مسأله کاملاً صریح بود: «نیروهای ما مستقیم در جنگ درگیر نیستند».

حمله‌ی هوایی

چین و افغانستان دست به دست هم داده بار دیگر جادهی درخشان ابریشم را بازسازی خواهند کرد

چهلک

سخن‌آهات

آن دست‌های پنهان دیگر

در میان تصمیم‌های غلط جذاب مقاومت‌ناپذیر زنده‌گی من، یکی این است که سال‌ها پیش با خود گفتم باید بفهمم که تن و مغز و فیزیک آدمی چه‌گونه به شخصیت و باورهای آدم شکل می‌دهند. گشتی چندین ساله در ادبیات علمی مربوط به این حوزه دل‌انگیز و بی‌حاصل بود. دل‌انگیز، چون چشم‌اندازهای تازه می‌گشود؛ بی‌حاصل، چون آدمی از آن‌چه در باره‌ی تن و مغز خود می‌آموزد، استفاده‌ی اندکی می‌کند. در این راه، در جست‌وجوی آن‌چه من در پی‌اش بودم، گذار آدم به ساحات گوناگون می‌افتد؛ چون سوال‌ها بی‌وقفه می‌زایند و شاخه‌شاخه می‌شوند. با وجود این، ساحت اصلی جست‌وجو همان علوم شناختی/شناختاری می‌ماند و تا حدی روان‌شناسی (به‌عنوان ساحتی هم‌بسته) و رفتارشناسی اقتصادی.

حالا که به پشت سر نگاه می‌کنم، می‌دانم که ذهن و شناختن از خودم و آدم‌های دیگر همانی نیست که قبلاً بود. می‌دانم بسیاری از چیزها که چهارده سال قبل حتا اسم «عامل» سرشان نمی‌گذاشتم، چه رسد به عامل تأثیرگذار، حالا در نزد من در فهرست عامل‌های تأثیرگذار بر ذهن و روان و تصمیم‌گیری‌های آدمی هستند. حالا حتا وقتی که در پای یک ساختمان صد طبقه‌یی ایستاده باشم، فکرم به این‌سو می‌رود که ممکن است صد طبقه بودن این ساختمانی که در پایش ایستاده‌ام سبب شود که فلان رقم فکر کنم یا فلان قسم تصمیم بگیرم.

اما در مجموع، کمتر پیش می‌آید که وارد شدن باره‌یی از آگاهی‌های شناختی/شناختاری و دریافت‌های هم‌بسته‌شان به من کمک کند که تصمیم درست‌تری بگیرم. به بیانی دیگر، حاصل آن‌همه خواندن و شنا کردن در آب‌های ناشناخته و هیجان‌انگیز بسیار اندک است.

با همه‌ی این‌ها، اکنون به تدریج متوجه می‌شوم که دانش‌های شناختاری حتا اگر حاصل بسیار و انبوه نداشته باشند، بخش شدن‌شان در یک کشور تأثیرات مثبتی دارد. حداقل همین که شهروندان یک کشور به گوش‌شان خورده باشد که مثلاً در هر تصمیم‌گیری فردی یا جمعی عوامل نهانی از جنس عوامل شناختی و روان‌شناختی (و نه فقط آن عوامل سیاسی که بی‌برق دارند و شناخته هستند) دخیل‌اند، امکان رسیدن به یک تصمیم بهتر بالا می‌رود. در روشنی این دانش‌ها، مفاهیمی چون «اتحاد» و «پایداری» و «هم‌آهنگی» معنای پیچیده‌تری می‌یابند. مثلاً اگر همه‌ی مردم افغانستان متحد و هم‌آهنگ شوند که در برابر موشک‌پرانی‌های پاکستان مقاومت نظامی کنند و در این راه از خود پایداری نشان بدهند، این اتحاد و هم‌آهنگی ملی و پایداری در برابر تجاوز فقط یک روی سکه است. دانش‌های شناختاری به ما می‌گویند که ببینید این وضعیت ممکن است چه معنای دیگری هم داشته باشد. در مثل، ممکن است «هم‌آهنگی» مردم افغانستان در برابر پاکستان (در وضعیتی خاص) با حذف کردن تمام اطلاعاتی ممکن شده باشد که دانستن‌شان برای مردم افغانستان حیاتی بوده. به این معنا که اگر مردم می‌دانستند که پاکستانی‌ها فقط یک مشت دال‌خور ترسو نیستند و این بار حتا از بمب هسته‌یی هم استفاده خواهند کرد، شاید آن «هم‌آهنگی» کمی با تأخیر حاصل می‌شد یا تبدیل به نوعی ناهم‌آهنگی مفید می‌شد.

در کشور من و شما، تلاش برای رسیدن به امکان یک ارزیابی و تصمیم‌گیری عینی چندان دیده نمی‌شود. چرا که این نگرانی از همان ابتدا وجود ندارد که ممکن است برداشت‌های اولیه‌یی که بنیاد تصمیم‌گیری‌های ما هستند، به‌شدت تحت تأثیر عوامل نهان‌شناختی یا روان‌شناختی‌یی باشند که گاه ما را از دیدن تصویر درست مسأله ناتوان می‌کنند.

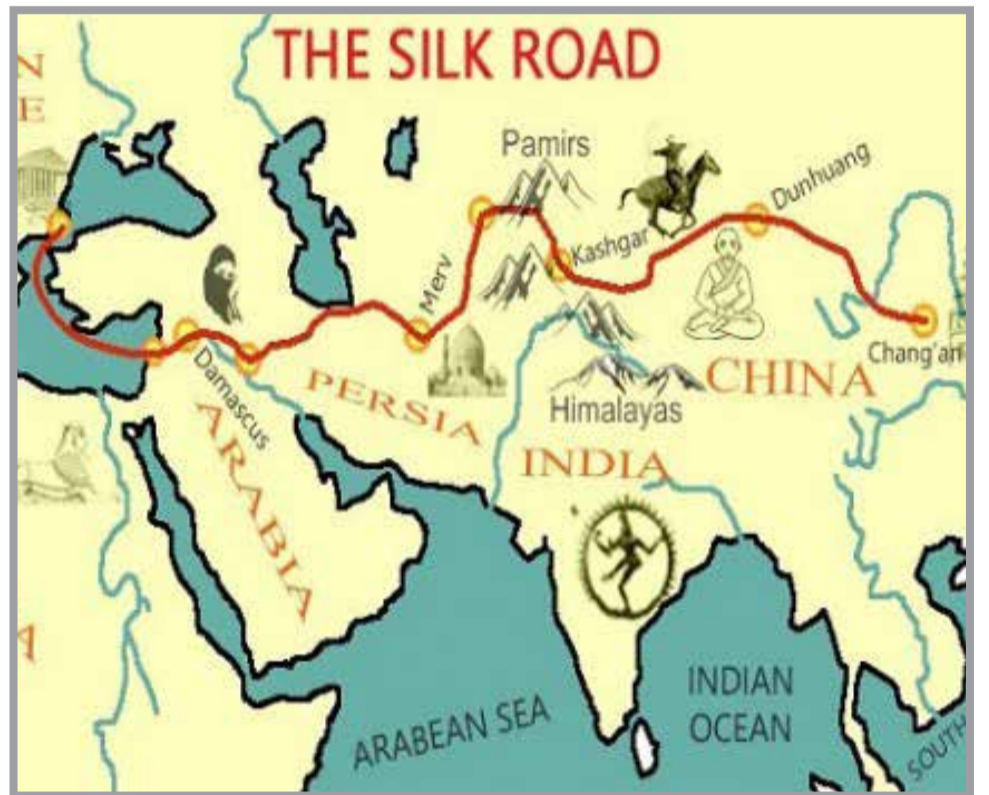
با گذشت چند سال از همکاری و پیشرفت این دو کشور؛ نهال دوستی در قلب دو ملت پرورش یافته و تهداب روابط دوستی نهادینه گردید. در ماه دهم سال ۲۰۱۴ از آغاز حکومت وحدت ملی رییس‌جمهور غنی بعد از بررسی‌های همه‌جانبه کشور چین را منجبت یک دوست خوب انتخاب و همراه رییس‌جمهور خلق چین آقای «شی جین‌پین» ملاقات نمود و در این نشست هردو کشور توافقات همکاری‌های اقتصادی و راهبردی خویش را اعلان کردند که در یک بیانی‌هی مشترک به بازسازی کمر بند اقتصادی جاده‌ی ابریشم اشاره نموده و خاطر نشان کردند که بازسازی کمر بند اقتصادی جاده‌ی ابریشم نه تنها به سود هردو کشور بوده بلکه کشورهای منطقه را نیز به هم وصل نموده و باعث پیشرفت کشورهای منطقه می‌گردد، ملت و دولت افغانستان از این پروژه به گرمی استقبال کردند. مردم افغانستان امیدوارند با اتصال کمر بند اقتصادی جاده‌ی ابریشم، افغانستان نیز در کنار کشور دوست و همسایه‌ی خویش به پیشرفت‌های قابل توجهی دست یابد.

از نظر دولت چین اشتراک دولت افغانستان در این پروژه برای اتصال جنوب، غرب و مرکز آسیا بسیار مهم است. این جاده می‌تواند موانع موجود را از بین برده و اکثر مناطق آسیا را به هم وصل نماید و سبب پیشرفت و ترقی این کشورها گردد. کشور چین نیز همانند قدیم از رهبری دولت افغانستان حمایت نموده و برای تأمین امنیت و رفاه عامه‌ی مردم افغانستان از هیچ‌گونه همکاری دریغ نخواهد کرد. تا نورصلح و امنیت که آرزوی دیرینه‌ی ملت افغانستان می‌باشد در تمامی نقاط افغانستان بتابد.

در میانه‌ی ماه می سال جاری میلادی «لی که چیانگ» نخست‌وزیر کشور چین از داکتر عبدالله‌الله رییس‌اجرائیه‌ی حکومت وحدت ملی افغانستان رسماً دعوت به‌عمل آورده است، تا با ایشان در کشور چین دیدار نماید. این یک سفر مهم برای طرفین در دوره‌ی کلیدی روابط دو کشور می‌باشد. این سفر می‌تواند بار دیگر روابط دوستی قدیمی هر دو کشور را مستحکم‌تر نماید. بازسازی جاده‌ی قدیمی ابریشم باعث امید و تحرک در زمینه‌ی پیشرفت همه‌جانبه‌ی هر دو کشور خواهد شد.

- از آغاز روابط دیپلماتیک این دو کشور در سال ۱۹۵۵ به این‌سو روابط دوستانه و همکاری‌های همه‌جانبه‌ی روزبه‌روز مستحکم‌تر گردیده است. در دهه‌ی ۷۰ قرن گذشته دولت جمهوری خلق چین یک باب شفاخانه را در شهر قندهار اعمار نمود، که مورد استقبال گرم مردمان آن محل قرار گرفت. قابل ذکر است که نام اصلی شفاخانه‌ی مذکور به فراموشی سپرده شده و به نام شفاخانه‌ی چینیایی‌ها معروف گردیده است. این دو کشور به‌شمار می‌رود.**
- ارزش این را دارد که در این‌جا داستان دو تن از فداکاران را بیان نمایم. در دهه‌ی ۹۰ قرن ۲۰ میلادی، به‌خاطر ناامنی و جنگ‌های داخلی افغانستان مسئولین سفارت کبرای جمهوری خلق چین، افغانستان را ترک نمودند. اما یک تن کارمند محلی سفارت مذکور به‌نام نعمت‌الله، زندگی خویش را به خطر انداخته و برای هشت سال تمام از سفارت کبرای جمهوری خلق چین مقیم افغانستان محافظت نموده و پرچم سرخ پنج ستاره‌ی جمهوری خلق چین را تا بازگشایی مجدد خود سفارت برافراشته نگه داشت. در حال حاضر این فرد نزدیک به ۸۰ سال عمر دارد و هنوز هم در سفارت مذکور به‌عنوان کارمند محیط زیست ایفای وظیفه می‌نماید.**
- شخص دومی که یادآور آن می‌شوم داستان «یک عمر تلاش و فداکاری برای تکمیل یک هدف» پروفیسور چه‌هونگ‌سای استاد دانشگاه ارتباطات چین می‌باشد که برای تألیف نمودن فرهنگ زبان «پشتو - چینی» ۳۶ سال از عمر خود را در این راستا به خرج داد، که باعث حیرت و شگفتی مردم افغانستان شد. افغانستان از فداکاری وی به‌طور احسن استقبال نمود و لقب «مرد چینیایی شگفتی‌ساز افغانستان» را به ایشان نسبت داد.**

• سفیر جمهوری خلق چین مقیم افغانستان
• آقای یو جینگ

افغانستان یکی از مهم‌ترین همسایگان چین می‌باشد. این کشور به‌خاطر موقعیت طلایی خویش در قاره‌ی آسیا، به قلب آسیا شهرت یافته است. افغانستان در گذشته نقش اساسی و مهمی را در اتصال کشورهای جنوب، شرق، غرب آسیا و آسیای مرکزی از طریق جاده‌ی ابریشم ایفا می‌نمود. این کشور در سه دهه‌ی اخیر دچار بحران‌های امنیتی و جنگ‌های داخلی گردید که باعث آواره‌گی و ایجاد مشکلات فراوان برای مردم این مرز و بوم شده است.

افغانستان در آستانه‌ی ورود به عصر نو و توسعه، در راستای صلح و امنیت پیشرفت‌های چشم‌گیری داشته است. اما هنوز هم مشکلات امنیتی، درگیری‌های مسلحانه و گروه‌های تروریستی این کشور را تهدید می‌کند که برای رسیدن به صلح دائمی و امنیت سرتاسری مسیر طولانی و پرپیچ‌وخمی را پیش رو دارد. بنابر آمار سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۵ تلفات افراد ملکی این کشور به ۱۱۰۰۰ تن رسیده است که یک چهارم آن را اطفال تشکیل می‌دهند که این سال یکی از خونین‌ترین سال‌های اخیر به‌شمار می‌رود.

افغانستان یک همسایه‌ی نیک، دوست و همکار صادق کشور چین می‌باشد که قدمت دوستی این دو کشور همانند جاده‌ی ابریشم طولیل است. در حقیقت جاده‌ی ابریشم با سفر دو تن چینی به‌نام‌های جانگ چیان و راهب شوان زانگ که از شرق به غرب مسافرت و از مسیر افغانستان عبور می‌کردند ایجاد شد. که این سفر باعث تبادلات فرهنگی میان مردم دو کشور گردید که در تاریخ هر دو کشور نقش پررنگی دارد.

از آغاز روابط دیپلماتیک این دو کشور در سال ۱۹۵۵ به این‌سو روابط دوستانه و همکاری‌های همه‌جانبه‌ی روزبه‌روز مستحکم‌تر

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz		برای ادارات دولتی و شرکتها		برای متعلمین و محصلین	
6 Months	120\$ USD	۳۰۰۰ افغانی	نشن ماهه	۲۰۰۰ افغانی	نشن ماهه
Annual	200\$ USD	۵۰۰۰ افغانی	یک ساله	۴۰۰۰ افغانی	یک ساله

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
 معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
 سردبیر: جواد ناجی
 دبیر خبر: عصمت الله سروش
 گزارشگران: راحله رسیل، الیاس نواندیش
 ویراستار: عمران راتب
 صفحه آرا: هادی دریابی
 بازارباز: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
 ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
 آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
 شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰
 مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲

پولیس ایران: متهم بازداشت‌شده‌ی انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی یک زن است

اطلاعات روز: پولیس ایران می‌گوید یکی از «عاملان اصلی» انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۶۰ بازداشت شده است. سعید منتظرالمهدی، سخن‌گوی نیروی انتظامی ایران گفته است که این متهم یک زن است. به نقل از رادیو زمانه، سخن‌گوی نیروی انتظامی یک‌شنبه (۲۶ ثور) به خبرنگاری مهر گفته است که اینترپل این فرد را در آلبانی شناسایی و دستگیر کرده است و به‌زودی در اختیار مراجع قضایی قرار خواهد داد. او فرد بازداشت‌شده را عضو سازمان مجاهدین خلق معرفی کرده اما هویتش را فاش نکرده است. در هفتم ماه سرطان سال ۱۳۶۰، انفجار بمبی

افشاگری وزیران پیشین زن فرانسه در ارتباط با آزار جنسی در عرصه‌ی سیاسی

اطلاعات روز: ۱۷ وزیر سابق فرانسه با انتشار بیانیه‌ی علیه سیاست‌های تبعیض‌آمیز جنسی و آزار و تعرض جنسی در فرانسه دست به افشاگری زدند. به گزارش گاردین، این وزیران همگی زن هستند و در میان آن‌ها نام کریستین لاگارد رییس صندوق بین‌المللی پول (IMF) نیز به چشم می‌خورد. به نقل از رادیو زمانه، آن‌ها در این بیانیه اعلام کردند که دیگر در برابر تبعیض و آزار جنسی در ساختار اداری و راهروهای قدرت فرانسه سکوت نخواهند کرد. در بخشی از این بیانیه نوشته شده است: «ما وزیران و نمایندگان منتخب این کشور بوده‌ایم و مانند سایر زنان به محافلی وارد شدیم که به‌طور انحصاری مردانه بوده و هرگونه تبعیض جنسی را نیز تحمل کردیم. از این پس زنان نباید به هر نحوی با محیط مردانه انطباق یابند، بلکه نحوه‌ی رفتار مردان خاصی است که باید تغییر کند.» در بخش دیگری از این بیانیه می‌خوانیم: «تبعیض جنسی مسأله و نگرانی همه‌ی احزاب سیاسی در تمام سطوح قدرت است. سکوت در این مورد دیگر امکان‌پذیر نیست، بنابراین ما

انفجار انتحاری در یمن به تعداد دست‌کم ۲۵ کشته برجا گذاشت

اطلاعات روز: بر اثر یک حمله‌ی انتحاری در جنوب یمن دست‌کم ۲۵ نفر کشته شده‌اند. گروه موسوم به دولت اسلامی (داعش) مسئولیت این حمله را بر عهده گرفته است. به نقل از بی‌بی‌سی، به گفته‌ی مقامات، بمب‌گذار انتحاری مواد منفجره‌ی همراه خود را در نزدیکی یک مقر پولیس در شهر «مکلا» منفجر کرد. بیشتر کشته‌شدگان از جمله افرادی هستند که

شهر دار سابق لندن گسترش اتحادیه‌ی اروپا را با تلاش‌های هیتلر مقایسه کرد

اطلاعات روز: بوریس جانسون، شهردار سابق لندن، گسترش اتحادیه‌ی اروپا را با تلاش‌های هیتلر برای تصرف اروپا مقایسه کرده است. به نقل از بی‌بی‌سی، آقای جانسون که برای خروج بریتانیا از اتحادیه‌ی اروپا فعالیت می‌کند گفته است که ناپلئون و هیتلر هیچ یک موفق نشدند تا اروپا را زیر سلطه واحد درآورند. وی در گفت‌وگویی با هفته‌نامه‌ی «ساندی تلگراف» گفته است: «اتحادیه‌ی اروپا در تلاش برای انجام همین کار است اما با روشی دیگر.» آقای جانسون از اعضای حزب محافظه‌کار در پارلمان بریتانیا است. قرار است رفاندوم ماندن یا ترک بریتانیا در اتحادیه‌ی اروپا در ماه جون (حدود دو ماه) دیگر برگزار شود. در واکنش به این اظهارات، یوت‌کوپر از اعضای حزب کارگر بریتانیا، که با ماندن این کشور در اتحادیه‌ی اروپا موافق است شهردار سابق لندن را به انجام یک بازی «زشت و کثیف» متهم کرده است.

facebook

بگو مگو از facebook

یعقوب یسنا

توپاپ، پاسخ مدنی به کردار غیرعادلانه‌ی حکومت (به‌مناسبت راهپیمایی روز دوشنبه!) حکومت‌های افغانستان همیشه نسبت به توزیع منابع ملی و بشری برخورد نادرست داشته، این برخورد نادرست بوده که مناسبات ملی توسعه نیافته است؛ شکاف‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی به‌عنوان امر آسیب‌پذیر در مناسبات ملی ما وجود دارد.

توپاپ، نیز یکی از نگرش‌های غیرملی و نادرست حکومت نسبت به توزیع عادلانه‌ی منابع است؛ از قبل برنامه سنجیده می‌شود که خط برق از دره‌ی شکاری و بامیان و میدان‌وردک بگذرد اما در نهایت، حکومت در برابر برنامه‌ی از قبل سنجیده‌شده، موضع سیاسی و غیر تخصصی می‌گیرد! درست است که من نمی‌توانم بحث تخصصی نسبت به توپاپ داشته باشم، اما چند روز قبل که تاجیکستان رفته بودم، از دوشنبه رفته خجند به پایه‌های برق برخوردم که پایه‌های برق از سرک و روستاها تقریباً دو کیلومتر دور بود. پایه‌های برق را از جاهایی برده بودند که در افغانستان اصلاً نمی‌توان تصور کرد که پایه‌ی برق را بتوان در چنان جاها نصب کرد! پایه‌های برق را از فرق کوه‌ها کشیده بودند، آن‌هم کوه‌های سنگی که حتا نصب پایه در کوه‌های سنگی شیب‌دار مشکل به نظر می‌رسید. از راننده پرسیدم که چرا پایه‌های برق را به آسانی و راحت از کنار سرک و روستا عبور نداده‌اند که برده‌اند در فرق کوه‌ها؛ راننده خنده کرد و گفت ضرر خط برق را نمی‌دانی که ساحه‌ی مقناطیسی تولید می‌کند! به فکر خط برق سالنگ افتادم که از کنار سرک و از بالای خانه و زمین مردم کشیده شده است و از درون شهر کابل گذشته است؛ دچار نوبیدی و حسرت شدم که حکومت‌ها چقدر به صحت و سلامتی مردم‌شان توجه دارند و حکومت ما با صحت و سلامتی و سرنوشت ما چگونه بازی می‌کند؛ پایه‌ی برق را در شمالی در درون باغ و حویلی مردم نصب کرده‌اند و چند پول به صاحب حویلی داده‌اند، اگر پایه را دور از قریه و سرک بنشانند، هزینه بالا می‌رود، اما صحت مردم به... شان! حالا فکر کنید اگر یک خط برق دیگر از سالنگ و شمالی از کنار سرک و از بالای خانه و زمین مردم بگذرد چه خواهد شد! امید که متخصصان در این باره توجه کنند و از خطر و آسیبی که به سلامتی مردم می‌رسانند، هشدار و اطلاع بدهند!

Amrullah Saleh

وقتی حکومت وحدت ملی ساخته شد برداشت همه‌ی ما این بود که هر دو تیم انتخاباتی قوت و پتانسیل خویش را یک‌جا می‌سازند. دیری نگذشت که معلوم شد هر دو تیم بیشتر ضعف‌های خود را جمع نموده و با خود داخل حکومت ساختند و هر آن‌چه به‌عنوان قوت و پتانسیل سیاسی وجود داشت از معادله منفی شد و قوس حل‌ناشده باقی ماند. حالا تمام رهبری حکومت وحدت ملی مصروف مدیریت بحران‌های روزمره و کوچک‌اند. هر روز یک واقعه‌ی نو خلق می‌گردد و حکومت را مصروف می‌سازد. رفتار واکنشی دولت بیشتر ناشی از نبود و کمبود وزن سیاسی نظام است. ساختن و حفظ اجماع در کشور نیاز است و امروز دیده می‌شود که اجماع در هیچ مورد وجود ندارد و گسیختگی سیاسی مرزها میان متحدان یک‌سال قبل را درشت‌تر و زیادتر می‌سازد. نادیده گرفتن عامل یا فکتور مردم همیشه بهای بزرگ به قشر در قدرت و به کشور به بار آورده است. هنوز حکومت مسلط بر قاعده و بازی سیاسی است و راه حل این است که خودش را از انحصار یک حلقه‌ی مشخص حریص بیرون سازد. ساختن اجماع معنای شریک ساختن همه را در حکومت و تقسیم کرسی‌ها را نمی‌دهد. وقتی مردم خود را شامل تصمیم ببینند، تطبیق تصمیم را مأموریتی بیش نمی‌شمارند.

ماما وردگ

غنی در ماده‌ی اول حکمش آورده است: «مطالعه، بررسی و ارزیابی تمامی مدارک و شواهد مربوط به ماسترپلان بیست‌ساله‌ی برق افغانستان، شامل تمامی اسناد دولتی، سکتور خصوصی از جمله شرکت فیشر و نهادهای ذیربط بین‌المللی»...

مدت کار این کمیسیون را ده روز تعیین کرده است.

۱. کمیسیون به‌صورت «دموکراتیک» مدارک و شواهد دولتی و سکتور خصوصی (از جمله فیشر) را که طرفدار راه سالنگ است یک سو و شواهد طرفدار راه بامیان را سوی دیگر می‌گذارد. آیا ساده‌لوحی پیدا می‌شود که گمان کند کسی در برشنا یا در وزارت برق شواهد و مدارکی جمع کرده که به سود بامیان رأی داده باشد؟ نتیجه‌ی کار کمیسیون با میکانیزمی که سنجیده شده، از همین حالا معلوم است.
۲. کسانی که طرفدار گذر خط برق از راه بامیان هستند، آیا در سکتور خصوصی برق سرمایه‌گذاری کرده‌اند؟ مطالعه کرده‌اند؟ حضور دارند تا شواهد و مدارک داشته باشند؟
۳. غنی ادعا دارد که این تصمیم به پیشنهاد اسماعیل وزیر برق و به امضای مارشال فهیم در دوران معاونیت کریم خلیلی گرفته شده است (من دلیلی ندارم این ادعا را نپذیرم). حضور سنگین‌وزنی چون خلیلی در معاونت ریاست‌جمهوری سبب نشد کسی تصمیم درست و منطبق با منافع کلان ملی بگیرد، حالا با زاخیلوال این تصمیم گرفته می‌شود؟
۴. سرور دانش معاون دوم ریاست‌جمهوری به رییس برشنا نامه نوشت، ازش تقاضا کرد تا مسیر برق را بازمینی کند، کسی ارزشی به این اقدام اداری و مدنی و فروتنانه‌ی سرور دانش گذاشت؟
۵. چرا باید امیدوارم باشم که کمیسویی با این ترکیب و با این مهلت، منظوری دارد غیر از فریب مردم و منحرف کردن ذهنیت عامه؟

این کمیسیون برای اغفال شعور و بیداری مردم است. برای تداوم تحمیق است.

Kawa Jobran

به‌رغم چندی و چونی‌های بسیار پیرامون برق ۵۰۰ کیلوولت، اکنون وقت ایستادن در کنار مردم است. رفتن به خیابان هیچ مزیتی اگر نداشته باشد. حتا اگر خواسته‌ی مردم محقق نشود. دست‌کم مشقی دیگر در رفتارهای مدنی ماست که می‌افزاید به تجربه‌ی ما. تجربه‌ی که ما با هم، یا نداشته‌ایم یا خیلی کم داشته‌ایم.

ریختن به خیابان - به هر نیتی - تلاشی در راستای وحدت و یک‌جا شدن است. حالا اگر بنیادش خواسته‌ی برحق و بنیادین باشد، مسؤولیت است و وظیفه. پس همین الزام فردا مرا به خیابان می‌برد.

حمله‌ی انتحاری داعش بر پالایشگاه گاز بغداد در عراق

اطلاعات روز: منابع پولیس عراق اعلام کردند که حملات انتحاری بر یک پالایشگاه گاز در شمال بغداد که گروه داعش مسئولیت آن را بر عهده گرفت، دست‌کم ۱۱ کشته و ۲۱ زخمی برجای گذاشت که شماری از آن‌ها از نیروهای امنیتی هستند. به گزارش خبرگزاری رویترز، یک منبع در پولیس عراق گفته است که صبح روز یک‌شنبه (۲۶ ثور) یک موتر بمب‌گذاری شده که توسط یک مهاجم انتحاری هدایت می‌شد، وارد کارخانه‌ی گاز در منطقه التاجی شد. این انفجار راه را برای ورود شش مهاجم مجهز به کمربندهای انفجاری به کارخانه باز کرد. این مهاجمان با نیروهای امنیتی درگیر شدند.

سرخ‌گوی فرماندهی عملیات بغداد گفته است که آتش در سه مخزن کارخانه شعله‌ور شد، سرانجام نیروهای امنیتی موفق شدند کنترل وضعیت را در دست گیرند.

یکی از کارمندان کارخانه که نزدیک محل حمله‌ی زندگی می‌کند هم گفته است که صدای مهیب انفجاری شنیده و سپس آتش و دود سیاه را دید که از داخل کارخانه به هوا برمی‌خیزد. او افزوده است که ده‌ها موتر زرهی نیروهای ارتش و پولیس، به سوی کارخانه شتافتند و درگیری، حدود یک ساعت طول کشید. خبرنگاری اعماق وابسته به گروه داعش در بیانیه‌ی مسئولیت این انفجارها را بر عهده گرفت. گروه داعش هفته‌ی گذشته سه منطقه بغداد را هدف بمب‌گذاری قرار داد که طی آن حدود ۱۰۰ تن کشته شدند.

حیدرالعبادی، نخست‌وزیر عراق شنبه گفت که تندروها، از بحران سیاسی این کشور به‌منظور انجام حملات بیشتر استفاده می‌کنند. بحران سیاسی عراق در پی بالا گرفتن خواست‌ها برای اصلاحات دولتی و در مقابل، مقاومت احزاب سیاسی بزرگ، شدت گرفته است.

منطقه‌ی التاجی که حمله در آن صورت گرفت، دارای یک پایگاه نظامی است که از چند ماه پیش، در آن، نیروهای ائتلاف بین‌الملل در حال آموزش نیروهای عراقی به‌منظور آمادگی برای جنگ با گروه داعش هستند.

انفجار انتحاری در یمن به تعداد دست‌کم ۲۵ کشته برجا گذاشت

اطلاعات روز: بر اثر یک حمله‌ی انتحاری در جنوب یمن دست‌کم ۲۵ نفر کشته شده‌اند. گروه موسوم به دولت اسلامی (داعش) مسئولیت این حمله را بر عهده گرفته است. به نقل از بی‌بی‌سی، به گفته‌ی مقامات، بمب‌گذار انتحاری مواد منفجره‌ی همراه خود را در نزدیکی یک مقر پولیس در شهر «مکلا» منفجر کرد.

بیشتر کشته‌شدگان از جمله افرادی هستند که برای استخدام در مقابل این مقر پولیس صف بسته بودند. این در حالی‌ست که نیروهای وفادار به شبکه‌ی القاعده در یمن ماه گذشته و بر اثر حملات نیروهای ائتلاف منطقه‌ی بهره‌بردی عربستان سعودی، از مکلا خارج شدند. درگیرها در یمن از سال ۲۰۱۱ تاکنون هزاران کشته و مجروح داده و حدود ۲ میلیون نفر را بی‌خانمان کرده است.

رکورد گول زنی جدید زلاتان در لوشامپیونا

زلاتان ابراهیموویچ با دو گولی که در دیدار شنبه شب تیمش مقابل نانت به ثمر رساند، رکورد گول زنی در لوشامپیونا را شکست. در حالی که گفته می‌شد زلاتان کمی مصدوم است اما شنبه شب برای پی اس جی به میدان رفت و با دو گولی که

بهترین گول زن و بهترین پاسور لالیگا

مهاجم اروگوئه‌ای بارسلونا رکوردی خیره کننده از خود ثبت کرده است. لوئیس سوارز، مهاجم بارسلونا، با درخشش خیره کننده در دیدار آخر تیمش مقابل گرانادا، علاوه بر فتح عنوان قهرمانی این رقابت‌ها موفق شد عنوان آقای گولی و آقای پاس گولی رقابت‌های را نیز به دست آورد. هت‌تریک سوارز در دیدار مقابل گرانادا گول‌های زده این بازیکن را به عدد ۴۰ افزایش داد تا او با ۵ گول اختلاف نسبت به کریستیانو رونالدو، آقای گول لالیگا شود. این اولین باری است از سال ۲۰۰۸ به این سو که بازیکنی جز رونالدو و مسی توانسته به این عنوان دست پیدا کند. سوارز با ارسال ۱۶ پاس گول نیز برای هم‌تیمی‌هایش در کنار لیونل مسی، که او نیز ۱۶ پاس گول ارسال کرد، توانست عنوان برترین بازیکن رقابت‌های لالیگا را از حیث ارسال پاس گول کسب کند. مسی و رونالدو هیچ‌گاه نتوانسته بودند این دو عنوان را در یک فصل به طور هم‌زمان کسب کنند.

زیدان: بارسلونا شایسته قهرمانی بود

زین الدین زیدان با وجود تحول شگرفی که در نیم فصل دوم در رئال مادرید ایجاد کرد، نتوانست این تیم را قهرمان لالیگا کند و پشت سد بارسلونا باقی ماند. رئالی‌ها با وجود ۱۲ پیروزی متوالی در انتهای فصل، با تنها یک امتیاز کم‌تر از بارسلونا قهرمانی را از دست دادند. زیدان پس از پیروزی ۰-۲ رئال بر دپورتیوو به خبرنگاران گفت: به بازیکنانم افتخار می‌کنم. حالا کمی باید استراحت کرده و سپس خودمان را مهیای فینال لیگ قهرمانان کنیم. پس از گذشت ۲۸ هفته، بارسلونا قهرمان شد و این اتفاقی

مسی و اینیستا به رکورد ژاوی رسیدند

با قطعی شدن قهرمانی بارسا در لالیگای فصل ۲۰۱۵-۲۰۱۶، تعداد قهرمانی‌های مسی و اینیستا به ۸ رسید. پیش از این تنها ژاوی بود که این تعداد قهرمانی در لالیگا را کسب کرده بود. بازیکن فعلی السد در سال ۱۹۹۹ موفق شد تحت هدایت فان خال اولین قهرمانی لالیگای خود را تجربه کند. او سپس در سال‌های ۲۰۰۵، ۲۰۰۶، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰، ۲۰۱۱، ۲۰۱۳ و ۲۰۱۵ طعم شیرین قهرمانی در لالیگا را چشید و تابستان

ورزش

سیمئونه: تکرار چنین فصلی بسیار دشوار است

دیگو سیمئونه، سرمربی ایتلیکومادرید عنوان کرد که تکرار چنین فصلی برای آن‌ها کار بسیار دشواری خواهد بود. با پیروزی شنبه شب ایتلیکو مقابل سلتاویگو، شاگردان سیمئونه موفق شدند به ۸۸ برسند و در واقع از ۳۸ بازی خود، در ۲۸ بازی به پیروزی رسیده‌اند. پس از بازی سیمئونه به تمجید از شاگردانش پرداخت و گفت که تکرار چنین دست‌آوردی کار بسیار سختی خواهد بود. او گفت: ما به هدف مان که رده‌ی سوم بود رسیدیم. هر سال بهتر از سال گذشته‌ایم و با خودمان رقابت می‌کنیم. مشخصاً فصل بعد سخت‌تر خواهد بود زیرا عبور از چنین آماری کار بسیار دشواری است. ولی ما را خوشحال می‌کند زیرا با بهترین‌ها در جهان می‌جنگیم. با اختلاف ۳ امتیاز کار را به پایان رساندن یعنی اگر تلاش کنی به همه چیز می‌رسی. سیمئونه درباره فینال چمپیونزلیگ گفت: حالا به بازی مادرید فکر می‌کنیم. فینال چمپیونزلیگ. همان‌طور که فرناندو گفت، هیچ چیز مهم‌تر از آن بازی نیست. بازیکنان متحد هستند و حس خواستن در آن‌ها موج می‌زند.

ماروتا: تمام تلاش خود را برای حفظ موراتا می‌کنیم

مدیر ارشد یوونتوس می‌گوید این باشگاه‌ها خواهان حفظ مهاجم اسپانیایی خود است. وضعیت آلوارو موراتا، مهاجم اسپانیایی یوونتوس، برای فصل آینده هم‌چنان نامشخص است و گفته می‌شود رئال مادرید قصد دارد با پرداخت ۳۰ میلیون یورو مهاجم خود را به سانتیاگو برنابئو بازگرداند. با این حال جوزپه ماروتا، مدیر ارشد یووه، می‌گوید تلاش این تیم برای حفظ این بازیکن خواهد بود. ماروتا گفت: موراتا بازیکن بسیار مهمی محسوب می‌شود و ما منتظر هستیم تا فینال لیگ قهرمانان اروپا برگزار شود. این دیداری است که می‌تواند سرنوشت رئال مادرید را تغییر دهد. پس از آن با مسئولان رئال وارد مذاکره خواهیم شد و تمام تلاش خود را برای حفظ موراتا به کار خواهیم گرفت. موراتا خواهان ماندن در یوونتوس است. مدیر ارشد یوونتوس در ادامه بار دیگر تاکید کرد که این تیم قصد فروش ستاره‌های خود را ندارد: بارها گفته‌ام که ما تنها بازیکنانی را به فروش می‌رسانیم که خواهان ترک باشگاه باشند. در غیر این صورت ما می‌خواهیم تا تمامی ستاره‌های خود را حفظ کنیم.

رونالدو: وضع چه‌طور است؟ بازی را ندیدید؟

کریس رونالدو، ستاره رئال مادرید، در اظهار نظری کوتاه بعد از دیدار مقابل دپورتیوو لاکرونیا، موضوع مصدومیتش را کم اهمیت دانست. رونالدو در پیروزی ۰-۲ رئال مقابل دپور، هر دو گول تیمش را به ثمر رساند اما بین دو نیمه تعویض شد. به نظر می‌رسید او دچار آسیب دیدگی شده اما خودش در پایان بازی در پاسخ به سوال خبرنگاران، شرایطش را مطلوب عنوان کرد. او در حالی که از میکسدزون ورزشگاه ریازور عبور می‌کرد، در پاسخ به این سوال که شرایطت فیزیکی‌ات، چه‌طور است؟ گفت: وضعیت من؟ مگر بازی را ندیدید؟ رئال چند روز دیگر در فینال چمپیونزلیگ به مصاف ایتلیکو مادرید خواهد رفت و احتمالاً زین الدین زیدان، سرمربی رئال، برای جدی نشدن آسیب دیدگی جزئی رونالدو، او را تعویض کرد.

آگری: عاشق رو به رو شدن با چالش‌ها هستم

سرمربی یوونتوس قهرمانی این فصل تیمش را در سری A همچون یک چالش بزرگ می‌داند. شروع ناامید کننده یوونتوس در این فصل از رقابت‌های لیگ ایتالیا بسیاری را از قهرمانی مجدد این تیم ناامید کرده بود اما در نهایت یووه راحت‌تر از همیشه توانست عنوان قهرمانی را تصاحب کند. مکس آگری، سرمربی یووه، شروع ضعیف تیمش را در فصل جاری را چالش بزرگ می‌داند. آگری پس از بالا بردن جام قهرمانی رقابت‌های سری A گفت: حتی پس از این‌که چند بازی اول را واگذار کردیم، بازیکنان و مجموعه تیم از هدف خود دور نشدند. من عاشق رو به رو شدن

توخل:

باید برای دیدار با بایرن بهتر شویم

سرمربی دورتموند از بی‌انگیزگی بازیکنانش در آخرین دیدار فصل مقابل FC کلن به شدت گلایه کرد. در آخرین هفته فصل ۲۰۱۵-۱۶ رقابت‌های فوتبال آلمان بوندسلیگا بروسیا دورتموند در روزی که در خانه‌اش نمایش کم‌فروغی داشت مقابل FC کلن به تساوی ۲-۲ رضایت داد. بعد از پایان این مسابقه توماس توخل گفت: ابتدا راضی نیستیم. از ۱۰ روز پیش تاکنون از بازی کردن با تمام توان و تمام آن‌چه در چنته داریم دست کشیده‌ایم. از هیجان بازی‌مان کاسته

گواردیولا:

حالا وقت جشن گرفتن است

ولی خوشحالم که نتیجه از آن ما شد. به تیمم تبریک می‌گویم. ما خیلی فشرده بازی کردیم. حالا می‌رویم تا امشب و فردا را جشن بگیریم و سپس خود را برای فینال مقابل بروسیا دورتموند آماده کنیم. دانیل اشتندل، سرمربی هانوفر، نیز گفت: یک‌بار دیگر در هنگامه پایان با نتیجه قاطعی مواجه شدیم. کار در مونیخ بسیار بسیار دشوار است، با این حال ما می‌خواستیم رو به جلو کار کنیم و در دفاع هم مقتدر باشیم. تیم ما یکی دو موقعیت هم داشت، برای همین ناراضی نیستیم و امیدوارم دو سال دیگر دوباره هم‌دیگر را ببینیم.

قهرمانی زیدان

در شب نایب قهرمانی رئال

قهرمانی داشت ولی در نهایت با پیروزی بارسا بر گرانادا، جام قهرمانی به نوکمپ رفت. زیدان از زمانی که هدایت رئال را بر عهده گرفت، توانست از ۶۰ امتیاز ممکن، ۵۳ امتیاز کسب کند. رئال مادرید با زیدان تنها برابر ایتلیکو شکست خورد و در زمین بتیس و مالاگا نیز ۱-۱ مساوی کرد. در همین مقطع، بارسا ۴۹ و ایتلیکو نیز ۴۷ امتیاز کسب کرد. به نوعی رئال از زمان آمدن زیدان، برتر از هر تیم دیگری در لالیگا کار کرد. با زیدان، رئال در ۲۰ بازی ۶۳ گول زد و متوسط ۳٫۱۵ گول در هر بازی را به ثبت رساند. زیدان توانست ۱۳ امتیاز بیشتر از رافا بنیتس کسب کند و شاید اگر از ابتدا مربی رئال بود، حالا کلهکشان‌ها قهرمان لالیگا شده بودند.

د فیسبوک او WhatsApp لپاره ۶ نوې او ځانگړې بکسې

د ام تې ان له لورې له ۶ نویو ټولنیزو بکسو سره انټرنټ وکاروئ. اوس تاسو کولای شئ چې زموږ له ورځنۍ، اوونیزې او میاشتینۍ فیسبوک یا WhatsApp بکسو څخه یوه بکسه د ۱۵.۳ او یا ۴۵ افغانیو په مناسبه بیه غوره کړئ. د خپل انټرنټ د کچې او د اعتبار مودې معلومولو لپاره په پیغام پاڼه کې ۷ ولیکئ او د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ.

بکسې	بیه	حجم	د اعتبار موده	WhatsApp بکسې د فعالولو د طریقې	فیسبوک بکسې د فعالولو د طریقې
ورځنۍ	۳ افغانی	۱۵۰ ام بې	۱ ورځ	د ۵۲۱ شمېره ۳۴۴ ته واستوئ	د ۵۱۱ شمېره ۳۴۴ ته واستوئ
اوونیزه	۱۵ افغانی	۱۵۰ ام بې	۷ ورځې	د ۵۲۲ شمېره ۳۴۴ ته واستوئ	د ۵۱۲ شمېره ۳۴۴ ته واستوئ
میاشتینۍ	۴۵ افغانی	۲۵۰ ام بې	۳۰ ورځې	د ۵۲۳ شمېره ۳۴۴ ته واستوئ	د ۵۱۳ شمېره ۳۴۴ ته واستوئ

د فیسبوک بکسې د غیر فعالولو لپاره DFB ولیکئ او د ۳۴۴ شمېرې ته یې واستوئ
د WhatsApp بکسې د غیر فعالولو لپاره DWA ولیکئ او د ۳۴۴ شمېرې ته یې واستوئ

د لارښوونو لپاره د ۳۴۴ شمېرې ته سره نږدې وسئ
د سیمکارت کولای شئ چې د
www.mtn.com.af @MTN_Afghanistan MTN
Linked in MTN Afghanistan MTN

په هرځای کې له تاسو سره

با سیمکارت تاپ پیشرفت کنید

افغانی

تماس به هر شماره در افغانستان

- ✓ 1 افغانی فی دقیقه از افغان بیسیم به افغان بیسیم
- ✓ 1 افغانی در هر ۳۰ ثانیه به سایر شبکه ها
- ✓ بدون فیس روزانه

مدت این پیشکش
الی ۱۴ اسد

